

Spekulation for Entreprenører, der har Skærveleverancer, at udnytte de gamle Kirkegaardsdiger og i Stedet opsætte et Hegn af Cementstøbning, som ikke altid er en Pryd for Landskabet, ja, jeg kan vel have Lov til at sige, at disse Cementstøbninger i det hele taget ikke er tiltalende for Øjet og ogsaa med deres triste, graa Farve passer daarligt til vort Klima. Det er imidlertid ikke altid, man opfører Cementstøbninger som Hegn. Undertiden anvender man en Del af det gamle Materiale til Opførelse af et nyt Hegn; man hugger Stenene igennem og stiller dem paa Højkant paa hinanden med Fladerne udad og indad og fylder saa op med noget Cement. Disse Hegn er ganske vist efter min Mening ikke saa grimme som den rene Cementstøbning; men de har dog ganske mistet de gamle Kirkegaardsdigers Karakter. Jeg vilde gerne henlede den højtærede Kultusministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg ved, han er opmærksom derpaa, idet han i Landstinget har fremsat Lovforslag om Tilsyn med Kirker og Kirkegaarde, et Forslag, som jeg selvfølgelig ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa. Der er altsaa ikke Tvivl om, at Ministeren har Interesse for Sagen, men det vanskelige ved den er, at der kan blive borttryddet en hel Del af de gamle Kirkegaardshegn, uden at det kommer til Ministerens Kundskab. Hvor vidt det staar i Ministerens Magt at raade Bod derpaa, om han vil være i Stand til til enhver Tid og ved enhver Lejlighed at kræve det indberettet til sig, naar et gammelt Kirkegaardsdige skal restaureres, tør jeg ikke have nogen Mening om, men jeg er bange for, at det Lovforslag, som den højtærede Minister har fremsat i Landstinget, ikke er fuldt tilstrækkeligt til at bøde paa dette Forhold. Saa vidt jeg husker, er det i Lovforslagets § 40, at dette Forhold omhandles. Det bestemmes deri, at i alle de Tilfælde, hvor et nyt Kirkegaardsdige skal opføres af et andet Materiale end det ældre, skal det indberettes til Ministeren, som saa kan tage Spørgsmaalet under Overvejelse og træffe sin Afgørelse. Men det Tilfælde, som jeg her har nævnt, hvor man opfører et saadant Dige paa ny af de gamle Materialer, vil jo ikke komme til

at rammes af denne Bestemmelse, og derfor har jeg gjerne villet gøre den højtærede Minister opmærksom paa dette Forhold, som maaske kan faa Betydning ved Lovens Gennemførelse, medens jeg samtidig tillader mig at rette den allerstærkeste og mest indtrængende Anmodning til Ministeren om, saa vidt som det staar til ham, at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at de gamle Kirkegaardsdiger i alle Tilfælde bliver bevaret.

Nørgaard: I Betænkningen under Nr. 144 staar opført et Andragende fra Bestyrelsen for Foreningen for Højskoler og Landbrugsskoler om Lempelser i Reglerne for Uddeling af Statsunderstøttelse under den nuværende vanskelige Situation for Skolerne. Skolernes tilsynshavende, Dr. Moltesen, har efter Ministeriets Anmodning udtalt sig om dette Andragende, og det viser sig, at der i denne Vinter paa Skolerne er en ret betydelig Nedgang i Elevantallet, omtrent $\frac{1}{3}$ i Sammenligning med Elevantallet i Vinteren 1913—14. Det er dog ikke saaledes, at det er særlig mange Skoler, der rammes saa haardt af de nuværende vanskelige Forhold, at de ikke kan faa Statsunderstøttelse i Henhold til Loven, men der er dog enkelte, der paa Grund af Krigen er blevet saaledes stillede, at de er kommet ned under Fordringerne, der stilles for at faa Statsunderstøttelse. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel, som vil vise dette. Ved en mindre Højskole ovre i Jylland, der var kommet i god Gænge, blev Forstanderen indkaldt til Sikringsstyrken allerede i August og er endnu inde — han har ikke været saa forudseende, at han har giftet sig, saa han maa blive. En af hans Lærere blev ogsaa indkaldt i August Maaned, og nu kan enhver forstaa, at en Skole, der saaledes har mistet baade Forstander og Lærer, er i høj Grad uheldigt stillet. Her vil der altsaa være Grund til at gøre en Undtagelse, Grund til at faa en Lempelse i Reglerne for Understøttelsens Uddeling, da denne Skole selvfølgelig er kommet i denne vanskelige Stilling alene paa Grund af Krigen. Nu skal jeg jo villigt indrømme, at der kan være andre indkaldte, der kan være lige saa føleligt ramte, som den Mand, jeg her taler om; men der er